

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17Csp/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416204974
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:6416204974.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713., právne zastúpený: JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: Q. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V., R. XX/X, v konaní o zaplatenie sumy 1.656,66 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 280,08 eur spolu s 8,05 % úrokom z omeškania počnúc od 01.05.2015 až do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu.

II. Súd žalobu vo zvyšku zamietá.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa žalobným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie celkovej sumy vo výške 1.656,66 eur, pričom svoje podanie odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 23.06.2009 Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a dňa 19.12.2010 Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

V žalobnom návrhu ďalej uviedol, že na základe uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere bola žalovanému vydaná úverová karta a poskytnutý úverový rámec vo výške 400,00 eur, pričom žalovaný z predmetného úverového rámca vyčerpal celkovú sumu vo výške 1.501,18 eur

Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, ktorý mu vyplýval z úverovej zmluvy nespĺnil .

Z dôvodu neplnenia si svojich povinností vyplývajúcich z predmetnej zmluvy zo strany žalovaného žalobca vypovedal zmluvu dňa 22.01.2015 pričom dňa 28.03.2015 výpoveď nadobudla účinnosť a dlh žalovaného sa stal splatným v celom rozsahu .

Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretej medzi stranami sporu dňa 19.12.2010 bolo zistené, že žalovanému bol poskytnutý klasický spotrebiteľský úver vo výške 1.500,- eur, ktorý mal žalovaný splácať formou 120 mesačných splátok vo výške 25,96 eur so splatnosťou prvej splátky 15.02.2011.

Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúca z predmetnej úverovej zmluvy neplnil riadne a včas, na predmetnom úverovom prípade doposiaľ uhradil čiastku vo výške 1.249,92 eur.

V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalobcu došlo k vypovedaniu predmetnej zmluvy a to dňa 09.02.2015, pričom predmetná výpoveď nadobudla účinnosť dňa 30.04.2015 a predmetný dlh žalovaného sa stal splatným v celom rozsahu.

Žalobca predmetným žalobným návrhom žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.656,66 eur spolu s úrokom k dlžnej úverovej istiny vo výške 22,68% ročne zo sumy 208,47 eur počnúc od 16.01.2015 až do zaplatenia 15,99% ročne zo sumy 1.276,84 eur počnúc od 03.02.2015 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 253,84 eur počnúc od 29.03.2015 až do zaplatenia 8,05 % ročne zo sumy 1.377,12 eur počnúc od 01.05.2015 až do 11.08.2015 8,05% ročne zo sumy 1.365,02 eur počnúc od 12.08.2015 až do zaplatenia ako aj náhradu trov konania .

2./ Žalobca ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v žalobe označil Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, Všeobecné podmienky pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru a všeobecné podmienky pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, Výpoveď z úverovej zmluvy ako aj výpis z úverového účtu žalovaného .

3./ Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4./ Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5./ Z dôvodu, že s účinnosťou ku dňu 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu žalobcu v so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, reg. č. 542 097 90, Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom svojej organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2, Bratislava súd Uznesením č.k.17csp/23/2016 - 72, zo dňa 15.02.2018 rozhodol , že v konaní bude pokračovať v právnom nástupcom pôvodného žalobcu a to spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, reg. č. 542 097 90, Boulevard Haussmann 1, Paríž, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2, Bratislava.

6./ Podľa § 180 Civilného sporového poriadku boli splnené podmienky, aby súd konal v neprítomnosti strán sporu, právny zástupca žalobcu svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd predmetnú vec pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti, žalovaný má doručenie vykázané v zmysle § 111 ods. 3 Csp.

7./ Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril a neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu.

8./ Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a dospel k nasledovne skutkovým a právnym zisteniam.

9./ Zo Zmluvy / Žiadosť o poskytnutie Revolvingového úveru a vydání kreditnej karty zo dňa 23.06.2009 bolo zistené, že na základe predmetnej zmluvy bol žalovanému poskytnúť úverový rámec vo výške 400,- eur, pričom výška prvého čerpania predstavovala sumu 355,30 eur, zároveň žalovaný prijal aj súbor poistenia.

Termín splatnosti bol v 10. deň v mesiaci, pričom výška mesačnej splátky bola dohodnutá na sumu 20,- eur, strany sporu si v zmluve dohodli ročnú úrokovú sadzbu vo výške 22,68 % .

Z aktuálneho výpisu platieb žalovaného k predmetnému úveru bolo zistené, že žalovanému bola poskytnutá finančná hotovosť vo výške 355,30 eur a zároveň formou kreditnej karty žalovaný vyčerpal finančnú čiastku vo výške 935,- eur a uhradil celkovú sumu vo výške 1.863,74 eur.

Vzhľadom na skutočnosť, že si žalovaný neplnil riadne a včas svoje povinnosti vyplývajúca v predmetnej zmluvy, žalobca mu listom zo dňa 22.01.2015 oznámil, že vypovedá úverovú zmluvu s účinnosťou ku dňu doručenia druhej strane a účinnosťou výpovede sa stáva revolvingový úver splatný v celom rozsahu. Zároveň pripojil doručenkou s vyznačenou poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote .

Zo všeobecných podmienok pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru a vydanie kreditnej karty nachádzajúcich sa na rube predmetnej zmluvy v časti III.5. doba trvania zmluvy o úvere, výpoveď a odstúpenie od zmluvy o úvere bolo zistené, že žalobca poskytol klientovi úver na dobu neurčitú, žalobca je oprávnený od zmluvy o úvere odstúpiť, pozastaviť ďalšie čerpanie úveru a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, že sa klient dostal do omeškania so zaplatením splátky dlhšie ako 3 mesiace, alebo klient oznámil žalobcovi nepravdivé alebo neúplne údaje. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty uzavretej medzi stranami sporu dňa 19.12.2010 bolo zistené, že žalovanému bola poskytnutá hotovosť vo výške 1.500,- eur, pričom sa jednalo o spotrebiteľský úver, predmetný úver mal žalovaný splácať v 120 mesačných splátkach, pričom výška mesačnej splátky predstavovala čiastku 25,96 eur, splatnosť v splátky bola vždy k 15. dňu v mesiaci, zároveň si strany sporu dohodli výšku RPMN 17,25% , ročnú úrokovú sadzbu vo výške 15,99 % a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi celkovú čiastku k zaplateniu vo výške 3.014,40 eur.

V predmetnej úverovej zmluve žalovaný prijal súbor poistenia a to základné poistenie 3,33%, zároveň sa dohodli, že termín konečnej splatnosti úveru je dátum poslednej mesačnej splátky úveru, pričom konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru .

Z aktuálneho výpisu žalovaného bolo zistené, že žalovanému bola poskytnutá hotovosť vo výške 1.500,- eur, čiže nešlo o revolvingový úver ale o spotrebiteľský úver , pri čom z výpisu platieb žalovaného na predmetnom úverovom prípade bolo zistené, že žalovaný žalobcovi uhradil celkovo čiastku vo výške 1.219,92 eur, pričom každá splátka pozostávala z istiny , úrokov a poistenia.

Z dôvodu neplnenia si svojich povinností vyplývajúcich uzavretej zmluvy dňa 19.12.2010 listom zo dňa 09.02.015 žalobca oznámil žalovanému, že vypovedá úverovú zmluvu s účinnosťou ku dňu 01.05.2015 a účinnosťou výpovede sa stáva úver splatný v celom rozsahu .

Zo všeobecných obchodných podmienok nachádzajúcich sa na rube predmetnej úverovej zmluvy a to konkrétne v článku III.6. doba trvania a zánik zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo zistené, že zmluva je uzavretá na dobu určitú, po celú dobu trvania záväzkov z nej vyplývajúcich ZoSÚ môže zaniknúť splnením dlhu, odstúpením od zmluvy alebo zo zákona.

Žalobca je oprávnený od nej odstúpiť a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so zaplatením splátky dlhšie ako 3 mesiace, alebo klient uviedol k žiadosti nepravdivé, neaktuálne alebo nepravdivé údaje.

10./ Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom sporu je zaplatenie celkovej čiastky vo výške 1.656,66 eur, pričom uplatňovaný nárok pozostáva z dvoch zmlúv a to zo Zmluvy o Revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 23.06.2009 a zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty uzavretej medzi stranami sporu dňa 19.12.2010, pričom každá zmluva bola uzavretá za účinnosti iného zákona o spotrebiteľských úverov, preto súd každú zmluvu posudzoval individuálne a to v zmysle zákonných ustanovení platných v čase uzavretia predmetných zmlúv.

11./ Súd sa v prvom rade vysporiadal so Zmluvou o Revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 23.06.2009.

12./ Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13./ Podľa § 52 ods. 3, 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14./ Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať.

15./ Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16./ Podľa § 48 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

17./ Podľa § 1 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene doplnení zákona účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, Zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

18./ Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané žalobný návrh žalobcu na zaplatenie sumy vyplývajúcej zo zmluvy o Revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty uzavretej dňa 23.06.2009 bol dôvodný len čiastočne.

19./ Posudzovaný právny vzťah účastníkov založený zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru (Zmluvou o Revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 23.06.2009) je od svojho vzniku právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, t. j. ustanovení § 52a nasl. OZ v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu, pretože hoci je zmluva o spotrebiteľskom úvere tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písmeno d) ObZ), rozhodujúce je, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet jeho podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, nakoľko pri uzatváraní tejto zmluvy o úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou sú v danom prípade ustanovenia § 52 a nasl. OZ, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv.

Na predmetný právny vzťah strán sporu nebolo možné aplikovať z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože tento sa podľa § 1 ods. 3 sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

Z dôvodu, že si žalovaný neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy, poskytnutý revolvingový úver nesplácal riadne a včas v predpísaných splátkach, zo strany žalobcu prišlo k vypovedaniu zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. XXX,XXY. obsahu výpovede žalobcu zo dňa 22.01.2015 ako aj zmluvných podmienok nachádzajúcich sa na rube predmetnej zmluvy a to konkrétne v časti III.5. doba trvania zmluvy o úvere, výpoveď a odstúpenie od zmluvy o úvere sa uvádza, že žalobca poskytol klientovi úver na dobu neurčitú, žalobca je oprávnený od zmluvy o úvere odstúpiť, pozastaviť ďalšie čerpanie úveru a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, že sa klient dostal do omeškania so zaplatením splátky dlhšie ako 3 mesiace, alebo klient oznámil žalobcovi nepravdivé alebo neúplne údaje, z čoho vyplýva, že zo strany žalobcu došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu a to odstúpením, pričom odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušila, ak nie je právnym predpisom ustanovené, alebo účastníkmi dohodnuté inak (§ 48 ods. 2 OZ).

Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (*ex tunc*, § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody).

Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachovávajú právo na vrátenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva aj napriek zrušeniu zmluvnej pokuty s účinkami od vzniku zmluvy odstúpením od spotrebiteľskej zmluvy zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov, zmluvnej pokuty, poplatkov popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami *ex tunc* postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané, dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmlúv dohodnutých medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.

Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách. Nemožno tiež

prehliadnuť, že je to dodávateľ, ktorý naformuloval zmluvu (štandardná typová zmluva) a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (napr. výpoveď).

20./ Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 23.06.2009 Zmluvu / Žiadosť o poskytnutie Revolvingového úveru a vydanie kreditnej karty, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec vo výške 400,- eur, pričom výška prvého čerpania predstavovala sumu 355,30 eur, zároveň žalovaný prijal aj súbor poistenia.

Termín splatnosti bol v 10. deň v mesiaci, pričom výška mesačnej splátky bola dohodnutá na sumu 20,- eur, strany sporu si v zmluve dohodli ročnú úrokovú sadzbu vo výške 22,68 % .

Z aktuálneho výpisu platieb žalovaného k predmetnému úveru bolo zistené, že žalovanému bola poskytnutá finančná hotovosť vo výške 355,30 eur a zároveň formou kreditnej karty žalovaný vyčerpal finančnú čiastku vo výške 935,- eur a uhradil celkovú sumu vo výške 1.863,74 eur.

Zároveň v predmetnej zmluve bolo zistené, že žalovaný prijal súbor poistenia a to základné poistenie 3,33%, zároveň sa dohodli, že termín konečnej splatnosti úveru je dátum poslednej mesačnej splátky úveru, pričom konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru .

Z dôvodu, že k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi stranami sporu došlo z dôvodov neplnenia si povinností zo strany žalovaného, v dôsledku čoho došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu v zmysle všeobecných podmienok pre poskytnutie revolvingového úveru a vydania kreditnej karty odstúpením od predmetnej zmluvy, žalobca, ktorý poskytoval žalovanému spotrebiteľský úver má právo po odstúpení od Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kedy sa podľa Občianskeho zákonníka zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2), a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy, na vrátenie bezdôvodného obohatenia zo zrušenej zmluvy, teda poskytnutého plnenia.

Keďže v spore bolo preukázané, že žalovaný na predmetnom úverovom prípade uhradil viac (1.863,74 eur) ako mu bolo poskytnuté žalobcom (1.295,20 eur), nevzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu, preto súd návrh žalobcu zamietol.

21./ Čo sa týka ďalšieho uplatneného nároku a to nároku vyplývajúceho zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty uzavretej medzi stranami sporu dňa 19.12.2010 mal súd za preukázané, že na základe predmetnej zmluvy žalovanému bola poskytnutá hotovosť vo výške 1.500,- eur, pričom sa jednalo o spotrebiteľský úver, čo bolo jednoznačne preukázané z výpisu platieb žalovaného na predmetnom úverovom prípade (č.l.31), predmetný úver mal žalovaný splácať v 120 mesačných splátkach, pričom výška mesačnej splátky predstavovala čiastku 25,96 eur, splatnosť v splátky bola vždy k 15. dňu v mesiaci, zároveň si strany sporu dohodli výšku RPMN 17,25%, ročnú úrokovú sadzbu vo výške 15,99 % a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi celkovú čiastku k zaplateniu vo výške 3.014,40 eur.

V predmetnej úverovej zmluve žalovaný prijal súbor poistenia a to základné poistenie 3,33%, zároveň sa dohodli, že termín konečnej splatnosti úveru je dátum poslednej mesačnej splátky úveru, pričom konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru .

Z aktuálneho výpisu žalovaného bolo zistené, že žalovanému bola poskytnutá hotovosť vo výške 1.500,- eur, čiže nešlo o revolvingový úver ale o spotrebiteľský úver , pričom z výpisu platieb žalovaného na predmetnom úverovom prípade bolo zistené, že žalovaný žalobcovi uhradil celkovo čiastku vo výške 1.219,92 eur, pričom každá splátka pozostávala z istiny , úrokov a poistenia.

22./ Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23./ Podľa § 52 odsek 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24./ Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými existoval záväzkový vzťah, titulom zmluvy o úvere, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri jej uzatváraní žalobca konal a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Tým sa pri rozhodovaní o žalobe otvoril priestor pre aplikáciu §52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch zákona č. 634/1992 Zb., resp. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 258/2001 Z.z., resp. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

25./ Podľa § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo, aby ho získal na ponúkaných podmienok.

26./ Podľa § 9 odsek 2 písmeno j) uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

27./ Podľa § 11 odsek 1 písmeno b) uvedeného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28./ Podľa § 53 odsek 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29./ Podľa § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30./ Z dôvodu, že predmetom rozhodnutia je zaplatenie sumy vo výške 1.276,84 eur, súd mal za to, že žaloba je podaná v tejto časti len čiastočne dôvodne.

31./ Nakoľko zmluva, ktorá je predmetom konania, má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ.

Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva obsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm., podľa písmena j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

32./ Z predložených listín vyplýva, že žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaný zaplatiť, pretože do tejto čiastky majú podľa § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z. patriť aj náklady na poisťné a doplnkové služby, pretože žalobca nepreukázal, že žalovaný nemusel poisťnú zmluvu uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok od čoho sa odvíja aj nesprávne vypočítaná RPMN. Súd mal za preukázané, že do výšky RPMN nie sú zahrnuté všetky náklady, ktoré ustanovuje zákon.

Žalovaný svojím podpisom vyhlásil, že sa oboznámil s Rámcovými zmluvami o, poistení č. A a A uzavretými medzi Cetelemom a Poistovňou Cardif Slovakia, a.s., Plynárska 7/C, 821 09 Bratislava, IČO: 36 534 978 (ďalej len „poisťovateľ“), platnými v čase podpisu ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ a s aktuálnymi Všeobecnými poisťovacími podmienkami Poistovne Cardif Slovakia, a.s. (ďalej len „VPP“), ktoré sú súčasťou RZoP, súhlasí s nimi a svojím podpisom ZoSÚ vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral.

Z predloženej zmluvy bolo zistené, že žalovaný si vybral základný súbor poistenia.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ nemal možnosť rozhodnúť sa, či využije službu poistenia alebo nie, ale podpisom zmluvy o úvere mu bolo poistenie prostredníctvom časti D. Poistenie klienta, Zmluvy Spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ nanútené, čo vyplýva zo samotného znenia bodu B , v ktorom je vo vopred naformulované v texte, že prijíma súbor poistenia Základné poistenie (3,33%), ktorý spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť a obsiahnuté vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení a svojím podpisom zmluvy o úvere vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral.

Spotrebiteľ nemal možnosť vylúčiť účinky zmluvy v časti upravujúcej poistenie, ale naopak, ak chcel získať úver, musel zmluvu ako celok prijať, možno dospieť k záveru, že poistenie (vzhľadom na jeho formuláciu v zmluve o úvere) bolo podmienkou poskytnutia úveru.

Ak by totižto chcel spotrebiteľ poistenie odmietnuť, musel by odmietnuť zmluvu ako celok. Spotrebiteľ teda nemal možnosť rozhodnúť sa, či poistenie ako doplnkový produkt využije alebo nie, ale mohol si už len vybrať konkrétny súbor poistenia.

Na veci nič nemení ani to, že spotrebiteľ mohol poistenie kedykoľvek ukončiť. Podstatná je skutočnosť, že už pri uzatváraní zmluvy o úvere musel spotrebiteľ poistenie uzavrieť.

Navyše podľa názoru súdu je neprípustné, aby spotrebiteľ ako slabšia a menej informovaná zmluvná strana, ak nechce byť viazaný určitými zmluvnými podmienkami, musel vyvinúť ďalšiu aktivitu v podobe úkonov smerujúcich k ukončeniu poistenia.

Zo strany žalobcu, ako aj z obsahu zmluvy nevyplýva a v konaní nebolo preukázané, že by poskytnutie poistenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru, lebo z uvedenej mesačnej splátky bolo zistené, že každá splátka pozostávala z istiny, úrokov a poistenia vo výške 0,84 eur, čiže je tam zahrnutý aj skrytý poplatok za poistenie vo výške 0,84 eur, a z toho dôvodu, poplatok za poistenie mal byť zahrnutý do celkových nákladov úveru (Krajský súd Banská Bystrica č.k. 18 Co 100/2016, Krajský súd Prešov, č.k. 20Co 80/2016, zo dňa 27.04.2017).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou pre získanie úveru, a preto v zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. a náklady súvisiace s poistením mali byť zahrnuté do výšky RPMN.

Tým, že sa tak nestalo, je RPMN v zmluve o úvere uvedená v nesprávnej výške. Uvedenie nesprávnej výšky RPMN má rovnaké následky, ako keby RPMN nebola uvedená vôbec - ani v jednom prípade spotrebiteľ nepozná skutočnú výšku RPMN, v dôsledku čoho si nemôže spraviť obraz o celkovej cene úveru a nemôže posúdiť, nakoľko je úver pre neho výhodný.

Preto tak neuvedenie RPMN, ako aj jej uvedenie v nesprávnej výške má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z., z čoho vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za upomienky a ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného.

33./ Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v tejto časti je uplatnený nárok dôvodný len čiastočne .

V spore bolo preukázané, že žalobca si splnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvného vzťahu so žalovaným a žalovanému poskytol úver vo výške 1.500,- eur, pričom bolo v spore jednoznačne preukázané, že sa nejedná o revolvingový úver ale o spotrebiteľský úver a taktiež bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy plnil čiastočne a žalobcovi doposiaľ na predmetnom úverovom prípade uhradil čiastku len vo výške 1.219,92 eur, čo v predmetnom konaní nebolo ani sporné a preto súd rozhodol, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi, zostatok nesplateného úveru vo výške 280,08 eur (1.500,00 - 1.219,92 = 280,08) a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu spolu s uplatnenými úrokmi, poplatkami ako nedôvodnú zamietol.

34./ Podľa § 559 ods.2 Obč. zák., dlh musí byť splnený riadne a včas.

35./ Podľa § 517 ods.1 Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

36./ Podľa § 517 odsek 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

37./ Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38./ Pretože žalovaný si svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas nesplnil a dostal sa s nezaplatením jednej splátky do omeškania dlhšieho ako tri mesiace, priznal súd žalobcovi nárok na úroky z omeškania a to počnúc nasledujúcim dňom kedy sa z dôvodu odstúpenia od zmluvy o úvere stali splatnými v celom rozsahu.

39./ Súd v predmetnej časti ohľadom priznania úrokov z úveru, ktoré si žalobca uplatňoval pri obidvoch zmluvách uvádza, že pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia nepatrí a preto súd žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5 Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 02. 2017 sp. zn. 5Co/407/2016, Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.03.2018 sp. zn. 9Co/225/2017, sp. zn. 25Co/180/2017 zo dňa 29.11.2017, sp. zn. 25Co/180/2017, sp. zn. 7Co/1014/2015, 5Co/64/2018 zo dňa 06.02.2019, 5Co/90/18 zo dňa 30.08.2018, 6Co/191/2018 zo dňa 20.02.2019.

Súd taktiež vychádza aj z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úrok y z omeškania / § R 59/1998, 4Obo 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

ÚS SR v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp., že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

Ďalej súd k danej veci uvádza, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti, ako tomu bolo aj v danom prípade, zmluva o úvere zaniká podľa § 565 OZ a zánikom zmluvy zanikajú práva a povinnosti strán v nej uvedené, teda aj povinnosť platiť úroky.

Podľa § 503 Obchodného zákonníka je záväzok platiť úroky splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Teda úroky sa môžu účtovať len do splatnosti záväzku vrátiť peniaze. Úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle straty príležitosti veriteľa disponovať s istinou a produkovať prostredníctvom nej zisk. V prípade mimoriadnej splatnosti ale veriteľ navodzuje situáciu, v ktorej má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou a tým aj obmedzenie obchodovania s peniazmi.

Veriteľ by preto nemal mať právo na úroky ako odplatu za užívanie istiny, keďže dlžník ju už užívať nemôže. Súd si je pritom vedomý, že súdna prax v otázke nároku na úroky z úveru za čas po jeho predčasnom zosplatení nie je jednotná, o čom svedčia i na žalobcom v žalobnom návrhu poukázané rozhodnutia iných krajských súdov, súd sa prikláňa k vysloveným právnym názorom ako už vyššie citoval rozhodnutia, že veriteľovi patria úroky z úveru len za čas do splatnosti dlhu.

40 ./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41./ Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42./ Nakoľko žalovaný síce bol v konaní úspešný a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

43./ V zmysle § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania § 365 ods. 3 CSP) .